

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. III. Iansenius hîc degenerat à Majoribus suis Lovanienfibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

428 LIBER SEXTUS

sam, è quâ remedia omnibus necessaria ad salutem profluxere, claret ex dictis. Nam fidem, & Sacramenta non pro dæmonibus, sed pro hominibus omnibus respectivè instituta agnoscit Arnaldus, & cum Augustino, admittendo baptismum Parvulis cunctis necessarium, omnibus illis facit Christum *Jesum*, id est, *Salvatorem*.

S E C T I O III.

Jansenius magnitudinem Pretij, ut non oblati pro omnibus hominibus, spectavit, & à Majoribus suis Lovaniensibus degeneravit.

PArili Hallucinationis tramite, quo à Profperi intellectu abiit Jansenius, à Majorum suorum Placitis descivit: nimirum in solâ pretii dignitate Redemptionis nostræ sufficientiam constituens, & in hoc à nativâ redemptionis notionem deficiens. Si quis namque Sultano vim pecuniæ daret decem captivis redimendis sufficientem, sed vel ad nullius, vel ad unius dumtaxat captivi redemptionem offerret atque dirigeret, quantum est ex parte sua; nemo sanæ mentis eum vel decem, vel plus quam unius Redemptorem agnosceret. Imò datô, quod Sultanus non à Donatore pecuniæ excitatus, pro suo beneplacito captivos manu mitteret, non Donatori pecuniæ, sed Sultano grates rependeret. Igitur sola pretii sufficientia Redemptoris officium non absolvit; adeoque non plus homines quam dæmones Redemptori gratias deberent, cum eadem esset Redemptori affectio intentioque, & pretii dignitas eadem utrisque redimendis sufficeret. Jam verò Jansenius pro hominibus, quibus mors Christi non profuit

DE PROPOSITIONE V. 429

fuit, pretium oblatum esse negat ex Redimentis voluntate & intentione, & ideo sufficientem illam, ne ad Dæmones extendatur, Redemptionem repudiat; Ergò Redemptor eorum dici non poterat. *Non quod ullo pacto negatum velit* *transl. l. 3. de*
pretium illud infinitum non esse sufficiens ad redemp- *Grat. c. 21.*
tionem omnium omnino infidelium, imò etiam Dæ- *pag. 385.*
monum omniumque damnatorum (prout ipse dicit de Ecclesia Lugdunensi) sed quod esse passum, Crucifixum, mortuum, se redemptionem dedisse, vel propitiatorem esse pro omnibus, plus aliquid dicat, quam nudè pretium sufficiens obtulisse, quod iis applicari nolit. Illud enim indicat ex intentione redimentis pretium pro illis oblatum esse, ut ejus oblatione placatus Pater eos re ipsa de servitute liberaret, non sub illa conditione, si ipsi velint, qui nisi Deo donante velle non possunt, sed ut velint & credant potenter in eorum voluntatibus operando.

Sed Christus non intendit, ut re ipsa de servitute liberentur, quide ea numquam liberantur. Igitur Redemptoris officium Christus non adimplevit aliter, quam Pretium solvendo, quod & dæmonibus atque hominibus, quibus beneficium mortis ejus non applicatur, redimendis seu liberandis æqualiter sufficeret.

Non sic vererēs Lovanienses, nec Duacenses Pretium Magnum Redemptionis nostræ Generalis librandum censuere; sed ut oblatum pro omnibus, nemine demptò, hominibus, quibus præparata sunt remedia, per quæ merita in animas redemptas influere possint: etsi ex Dei ordinatione occultâ & justissimâ non ab omnibus suscipiantur, ut claret in Parvulis defectu baptismi damnatis.

Probatur id primò ex Responsione Censuræ Lovaniensis ad Assertionem, seu objectionem decimam sextam sic sonantem: *Christus pro om-*
nibus

430 LIBER SEXTUS

nibus mortuus est, & pro omnibus instituit Sacramentum in remedium peccatorum nemine excepto.

Respondet censura: Ex eo, quod Christus pro omnibus parvulis mortuus est, & baptismum instituit, non rectè colligitur sufficiens eos contra peccatum habere remedium. Et intra: Et quamquam dici posset, sufficiens pro omnibus institutum remedium; dici tamen non potest id eos habuisse, quod nec in suâ nec in suorum habuerunt potestate. Ecce Antiquitas Lovaniensis non contenta Pretii dignitate, effectum oblatis pretii admittit baptismum scilicet pro omnibus, excepto nemine, institutum. Quod sicut pretii sufficientia, ad dæmones extendi non potest.

Consonat Duacensis: Mors Christi, & Sacramentum remedia sunt, quæ salutem sufficiunt omnium parvulorum, nemine excepto; sed non inde est consequens, omnes Parvulos habere sufficiens remedium.

Jacobus etiam Bajus lib. instit. Christ. cap. 108. ; Sufficiens pretium datur, non quia omnibus & singulis propter illud sufficiens auxilium datur; sed quoniam omnes possunt obtinere per Christum sufficiens auxilium, & simul quia Deus omnes per Christum invocantes, ad propriam ipsorum salutem exaudire paratus est. Quod utique verum non esset, si Christus semetipsum in lytrum, & redemptionem pro omnibus non obtulisset, omniumque causam & culpam non suscepisset, ut esset totius mundi propitiatio, quantum in Medico fuit, ac Redemptore.

Objicies. Censura Duacensis ad assertionem, Respondet: Sufficiens quam postulat generalis redemptio, in pretio Sanguinis Christi est, non autem in auxilio omnibus collato, ut prætenedit objectio.

Respondeo, intelligendum non de pretio merè sufficienti, non oblato ac sterili, sed tali, è quo remedia omnibus necessaria fluxerunt, & salu-

DE PROPOSITIONE V. 431

salutifera, si Deus applicare dignetur. Nam Sacramentum pro omnibus parvulis institutum, atque sufficiens admittit dicta Facultas ad Afferre. 16.

Quod si regeras, Lovaniensem Facultatem respondisse Assertionis: *Christus Redemptor omnium quoad pretii sufficientiam*:

Responsio eadem nodum solvet: cum in responsione oblatis pretii & applicati ad remedia mentio habeatur per hæc verba: *Quia merito Sanguinis ejus omnes à peccatis liberari possent, si crederent; non est autem Redemptor omnium quoad efficaciam, quia non omnibus datur, ut credatur.* Ità oportuit respondere Jansenium pro omnibus hominibus, ut non patrocinaretur humani generis hostibus.

Censura Duacensis respondit verbis Prosperi ad Vincentianam, & ad cap. 9. Gall. Sed illa responsio plus quam nudam pretii magnitudinem exhibet. Et cum Censura, ex sententia adversariorum pro sufficienti omnibus dandâ gratiâ decertantium, duo velut absurda Confectaria sub alternante conditione inferat, nempe: aut *Parvulis*, quibus per b. primum succurri non potuit, tale auxilium tribuendum; aut ceterè oporteat dicere non pro illis Christum se dedisse redemptionem; Liquet, quod cum Parvulis auxilium omninò sufficiens negent dari Duacenses; alteram partem non inficiuntur, Christum pro illis se dedisse redemptionem.

S E C.